

En Pægl Øl for meget i 302 Flasker! Og hvad skete? Det medførte, at der udgik en Ordre til Fabrikkerne om ikke længere at anvende de vidhalsede Flasker, som havde medført, at der var nogle Draaber Øl for meget i hver enkelt Flaske. Naar det altsaa siges, at man ikke vil tage det saa nøje — jeg har f. Eks. hørt General-tolddirektøren om dette Forhold udtale i Handels- og Kontoristforeningen, at det ikke var saa strengt ment, at der skulde være 100 Liter i Tønden, at Bagateller vilde man se bort fra —, foreligger her et Eksempel paa, at man ikke har set bort fra en Pægl for meget Øl i 302 Flasker. Det er regnet ud af Bryggerierne, tror jeg, at man den Gang ved at anvende de vidhalsede Flasker kom til at betale Staten 117 Kr. for lidt i Skat om Aaret. Det var dog ikke saa meget. Samtidig regnede de ud, at de paa anden Maade vare komne til at betale Staten 38,000 Kr. for meget, saa det synes, som om Bryggerierne ikke have været saa smaalige som Staten i dette Tilfælde. Men det kan naturligvis være rigtigt, at Staten nøje overholder givne Bestemmelser, men saa skal man heller ikke gaa til at fæstne en Bestemmelse, som det vil være overmaade vanskeligt at overholde. Og derfor tror jeg, man skal tillade et lille Overmaal, maaske mindre end det nuværende.

Jeg kommer nu til Cigarettskatten, som gaar ud paa at føje til den bestaaende Told af 64 Øre pr. kg plus 30 pCt. af Værdien en Stempelskat, som andrager 10—15 pCt. af Værdien, for de billigste endog 20 pCt. af Værdien, altsaa en ret antagelig Skat. Overfor Cigarettskatten gør sig nu ikke den Art Betæneligheder gældende som overfor Øl og Brændevin. Cigaretten er ikke som disse indgaaet som en Bestanddel af Befolkningens Forbrug. Det er et helt nyt Forbrug, der ikke anvendes i visse Befolkningslag og navnlig aldeles ikke i de mindre velstaaende. I Virkeligheden tør man nok sige, at det er et Rigmandsforbrug, som er ved at arbejde sig nedad, men det har sikkert ikke naaet den egentlige Middelstand og Arbejderbefolkningen i videre høj Grad, det skulde da være Arbejderbefolkningens Børn, der maaske ryge de billigste Cigaretter. Altsaa, det er ikke et Forbrug, om hvilket man kan sige, at man ved at beskatte det beskatter de mindst velstaaende Forbrugere. Endvidere er det en Vare af højst forskellig Værdi. Hovedmassen af Brændevin ligger i ganske samme Prisniveau. Der findes selvfølgelig enkelte Arter, som ved Lagring

og paa anden Maade kunne faa særlig fin Smag og derfor faa en højere Pris, men det almindelige Brændevin ligger i samme Prisniveau. Og indenfor Øllet eksisterer der overhovedet ingen Rangklasser, der er den fuldkomne Lighed tilvejebragt. Man producerer ikke Øl for den fattige og Øl for den rige, men man producerer den bedst mulige Sort af Øllet for alle Forbrugere. Derfor er det meget rigtigt, hvad Hørup i sin Tid sagde, at Ølskatten har en Kopskats Karakter. Men Cigaretter, som have en højst forskellig Værdi, lade sig værdibeskatte, og det er derfor muligt ved Cigarettskatten at opnaa nogen af de samme Fordele, som Indkomstskatten har. Der er visse Forbrugsgenstande, som f. Eks. Vin, ved hvis Beskatning man nogenlunde kan naa den direkte Beskatnings Fordele, nemlig at beskatte Indkomsten i Forhold til dens Størrelse.

Cigaretterne ere, som sagt, af højst forskellig Værdi. Man sælger dem til $\frac{1}{2}$ Øre Stykket, og jeg har her i Byen set udbuddt til Salg Cigaretter til 25 Øre Stykket. Den højeste Pris, som den højtærede Finansminister nævned, er sikkert alt for lav. Der anvendes Luksuscigaretter her i Byen i ret antageligt Antal til 12—15 Øre Stykket, men der findes særlig store og anseelige Cigaretter op til en Pris af 25 Øre Stykket. Der er altsaa Mulighed for en Værdibeskatning. Men overfor den højtærede Minister skal jeg først gøre den Bemærkning, at desværre indfører Forslaget aldeles ikke Værdibeskatningens virkelige Princip. Den højeste Værdibeskatning hviler paa de billigste Cigaretter. Den billigste Cigaret skal beskattes med 20 pCt., Cigaretter til 1 Øre Stykket med 10 pCt., til $1\frac{1}{2}$ Øre med 13 pCt., til 2 Øre med 15 pCt., til $2\frac{1}{2}$ Øre med 12 pCt., til 3 Øre med $16\frac{1}{2}$ pCt., til 4 Øre med $12\frac{1}{2}$ pCt., til 5 Øre med 15 pCt., til 6 Øre med $12\frac{1}{2}$ pCt., til 7 Øre med $14\frac{1}{2}$ pCt., til 8 Øre med $12\frac{1}{2}$ pCt., til 10 Øre med 10 pCt., til 15 Øre med 7 pCt. og til 25 Øre med 4 pCt. Der er altsaa her ved en egentlig Luksusvare indført en Stempelbeskatning med en synkende Værdisats, medens den nuværende Toldlov opretholder en virkelig Værdibeskatning med 30 pCt. af Værdien.

Hvad selve det Forslag, som den højtærede Finansminister har fremsat, angaar, maa jeg sige, at det er jo tysk i sin Idé og sin Tanke. Det er direkte hentet fra Tyskland, Forslaget er oversat fra Tysk. Man kan tage den gældende tyske Cigaretlov og i den finde de samme Vendinger paa Tysk, som Finansministeriet her over-